

PROJEKT 317

Číslo 1, ročník 1, 2020/2021, připravila 7.B, zodpovědná osoba Mgr. Tomáš Zářecký

Téma čísla: distanční výuka ☹️

Podzim Agáty Hlaváčové

„Budu naprosto upřímná/ý, vyhovuje mi, že ráno nemusím tak brzo vstávat a poslouchat můj hlasitý budík. Já sice zvládám učivo lehce, ale potřeboval/a bych někoho, s kým bych se o daném tématu mohl/a pobavit a rozebírat ho. Na online výuce každý druhý říká, že mu blbne mikrofon, i když si myslím, že u některých to není pravda. Nejhorší na online výuce jsou online testy, prostě vás to láká k podvádění, ale já jsem nikdy nepodváděl/a, protože když podvedeš, podvádíš tím i sam/a sebe. **Samozřejmě bych už chtěl/a vidět své kamarády**, ale myslím si, že tato odpověď tady bude asi častá.“ (žák si nepřál uvést jméno)

„Distanční výuka teď, tedy na podzim, je rozhodně lepší než na jaře. **Máme totiž více online hodin, takže například matematiku chápu o dost lépe, než jsem ji chápala na jaře.**

Sice je to teď lepší než na jaře, ale stejně je to na nic,“ píše Terka Šmídová. Ani Agi Hlaváčová není z distanční výuky nadšená: „Vadí mi to, že **ve škole se toho prostě naučíme víc** a líp a v distanční výuce to moc nechápu.“

Oproti tomu Lukáš Strnádek poznamenává, že „Učení distančně mi nějak nevádí a vyhovuje mi to, ale občas by bylo lepší být ve škole.“ I Kuba Kašpar či Oliver Novák soudí, že to jde.

Další žák si nepřál uvést své jméno, ale jeho myšlenky si rovněž zaslouží otištění: „Distanční výuka podle mě je zbytečná, ano, sice to možná o něco víc zabrání šíření se COVID-19, ale podle mě ta nemoc není nějak vážná, aby museli zavírat školy. Myslím si, že distanční výuka je dobrá jenom pro žáky/studenty kteří jsou nemocní

Žáci 7.B se vyjadřují k palčivému tématu současného i minulého školního roku – distanční výuce. Komu vyhovuje a koho štve? Jaká jsou její úskalí? A přináší i něco dobrého? Přečtěte si názory těch, kterých se tato nepříjemná situace přímo týká.

nebo z nějakých důvodů nemůžou do školy. Přece jenom máme asi o polovinu méně hodin, jsou tu taky lidé, kteří mají slabý internet, a ty výuky jsou pak pomalejší. **Jestli distanční výuka bude tady déle, tak si myslím, že se to ukáže na našem vzdělání.**

Terka Fülllová dodává: „Distanční výuka je přece jenom nějakým způsobem odlehčení pro studenty (důležité podotknout, že ne pro všechny), avšak dovoluji si říct, že ne tak moc pro učitele. Na distanční výuce je dobré to, že **na spoustu úkolů máme hodně času namísto toho, že kdybychom byli ve škole, tak bychom je museli udělat právě teď**, ale když distanční výuka déle přetrvá, tak až budeme zpátky ve škole, bude pro studenty **těžké se vrátit do starých kolejí** právě z toho důvodu, že na vše mají spoustu času.“

Co by udělali žáci 7.B jako ministři školství?

Pro své žáky jsem si připravil také jednu závažnou otázku. Kdyby měli možnost a ocitli se v pozici ministra školství (přece jenom životnost některých ministrů není dlouhá, že...), co by změnili v českém školství? Někteří se zaměřili na současnou kritickou situaci, jiní hovořili v obecné rovině z pohledu dlouhodobých trendů. Hned první uvedený názor ukazuje

pozoruhodné zamyšlení a přiznám se, že mi mluví z duše.

„**Zrušení známkování ve všech předmětech, protože mě známky stresují, a kdyby se neznámkovalo, tak bych byl/a více v pohodě a do školy bych chodil/a ráda a možná se do ní i těšil/a.**“ (žák si nepřál uvést jméno)

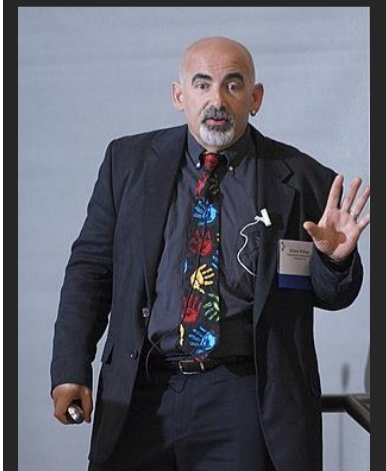

Agáta Hlaváčová, Terka Šmídová, Terka Fülllová i Lukáš Strnádek by se zaměřili na aktuální problém a **všichni by vnímali jako prioritu otevření škol.** „Apelovala bych na ministra zdravotnictví a pana premiéra, aby otevřeli školy,“ říká Terka Šmídová. Další žák, který si nepřál uveřejnit jméno, s tím souhlasí a dodává, že školy by se měli otevřít, **„i kdyby to bylo na střídání jeden týden ve škole, druhý týden distančně.**

Bylo by to i tak o mnohem lepší a měli bychom víc učení.“ S tím souhlasí Lukáš Strnádek: „Asi bych povolil chození do škol, ale **třeba jen 1-2 krát týdně** kvůli tomu koronaviru... Ale zase je pravda, že od té doby, co se všechno zavřelo, a je lockdown, tak se počty nakažených velice snižují.“

V obecné rovině Oliver Novák dodává, že by přidal více interaktivní výuky přes PC. Nyní vnímá jako super, že si může najít látku, když je nemocný. Jana Klára Dušková hodnotí české školství jako v pořádku a Kuba Kašpar, doufejme, že z legrace, by ho nejraději celé zrušil...

Formativní hodnocení

Dylan Wiliam (zdroj: wikipedie)

Jak probíhá formativní hodnocení v hodínach dějepisu a občanky v 7.B? A jak ho hodnotí samotní žáci? Čtěte na s. 2

„Být věrný, to znamená stát u svého přítele nejenom tehdy, když je na vrcholku své slávy, když nic nepotřebuje, a když spíše rozdává, ale i tehdy, když se řítí do hlubin neštěstí, pomluv a opovržení!“ Tuto myšlenku Jaroslava Foglara našel Kuba Kašpar

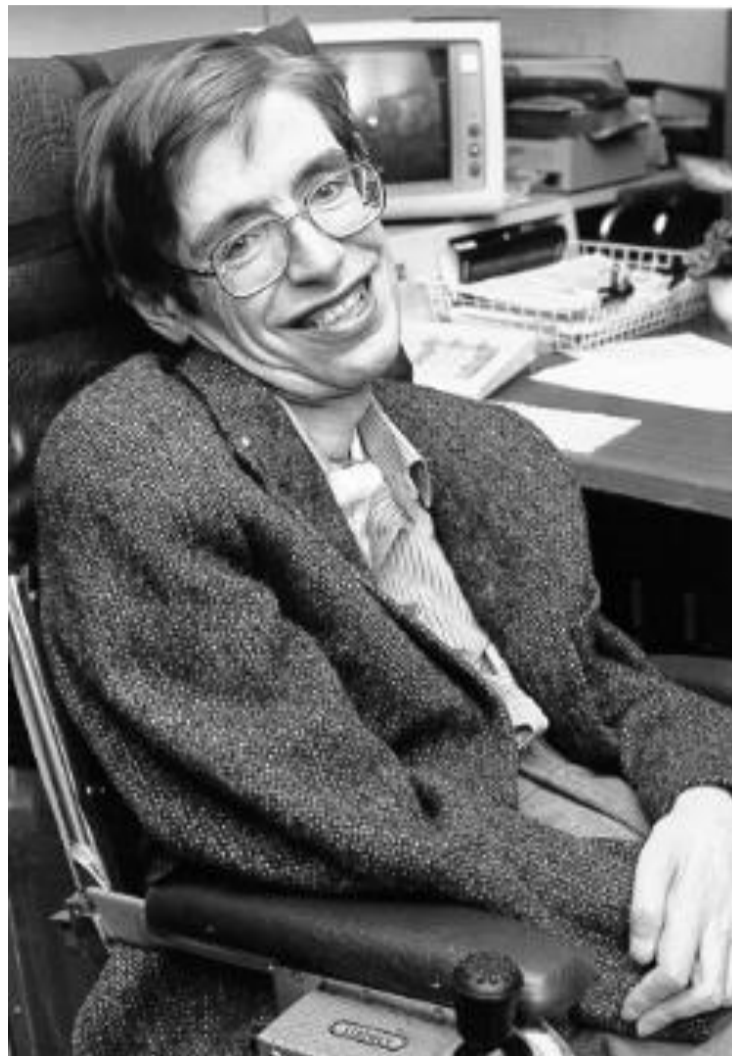
Proč mě inspiruje Stephen Hawking

Jana Klára Dušková, 7.B

Narodil se 8. ledna 1942. Měl dvě mladší sestry Philippu a Mary a adoptivního bratra Edwarda. Stephan vynikal ve studiu už na střední škole, což mu vysloužilo přezdívku Einstein. Těsně před maturitou podal přihlášku na Oxfordskou univerzitu. K jeho překvapení byl přijat a dostal studijní stipendium. Na škole nebylo možno studovat matematiku, proto se začal věnovat fyzice a byl jeden z nejnadanějších studentů. Zde se oženil se svojí přítelkyní Jane a měli spolu tři děti Roberta, Lucy a Timothyho. Bohužel se začala projevovat jeho nemoc Amyotrofičká laterální skleróza.

Ta napadá nervový systém a způsobuje ochrnutí. Proto se od roku 1968 pohyboval na vozičku. Tato nemoc mu nebránila v tom, aby v roce 1966 získal titul Ph.D. Nejdříve se stal výzkumníkem a poté stálým členem Gonville and Caius College v Cambridge. V roce 1973 přešel do oddělení aplikované matematiky a teoretické fyziky. Získal mnoho vědeckých ocenění a v roce 1974 se stal členem britské Královské společnosti, jejímž členem byl i Issac Newton. Na hrobě Stephena Hawkinga je vyryta jeho rovnice černých děr a po pohřbu bylo do vesmíru vysláno jeho poselství.

Stephen Hawking je můj největší superhrdina. Jednak mě zaujala jeho vědecká práce a témata, kterými se zabýval. Od malička jsem četla fyzikální encyklopedie, jež ho zmiňovaly. Myšlenka cestování v čase a zajímavý vesmírný fenomén černé díry mě fascinovaly. Pak jsem se dozvěděla o jeho onemocnění. Stephen měl určitě stejně skvělou léčbu jako ostatní pacienti s tímto vzácným onemocněním. Ale on dokázal v boji se svou nemocí mnohem více než ostatní pacienti. A tím mě právě inspiroval. **Měl obrovskou vůli a nezdolnost se nemocí nepoddát a pokračovat ve svém výzkumu, který měl lidstvo posunout dopředu. Dokázal světu, a tedy i mně, že postižený člověk může dokázat stejné věci jako zdravý člověk.** Jsem také fanouškem seriálu The Big Bang Theory, kde byl často zmiňován.

Stephen Hawking, 1980 (zdroj: wikipedia)

Formativní hodnocení – zavedeno!

V 7.B jsme tento školní rok přistoupili k poměrně zajímavé a pro někoho mírně šokující změně, co se týče přístupu k výuce **dějepis i výchovy k občanství**. Vydali jsme se cestou tzv. formativního hodnocení, což kromě mnoha dílčích metod práce (které jsme už v určité míře běžně používali v šestém ročníku), znamenalo dvě drastické změny – **zrušení klasického známkování a odbourání testů**. Přiznám se, že jsem byl velice zvědavý, jakou reakci tyto změny vyvolají na druhé straně barikády, tedy u samotných žáků – já byl přesvědčený o tom, že to je krok správným směrem, ale co oni, obejdou se bez neustálého známkování? Nebudou jim chybět testy? Jak budou nový systém vnímat a zvládat?

Úvodní reakce byly našťastí pozitivní – na druhou stranu, jen si představte, že slyšíte ve škole, už žádné testy! Jenže když se poví A, mělo by se říci i B, tedy že podklady ke klasifikaci se budou získávat jinak. Za jiné úkoly. A že se na dobré hodnocení vlastně nadřete mnohem víc, než kdybyste se jen naučili nazpaměť pár informací nebo si o přestávce vyrobili tahák...

Žáci 7.B nyní musí v rámci dějepisu splnit za pololetí čtyři poměrně náročné úkoly – **přečíst knihu a populárně naučný článek, shlédnout film a vytvořit prezentaci**. Při výběru témat mají volnou ruku a třeba jen doporučených knížek je na výběr přes 300... Současné ale platí i přísná a náročná kritéria, které musí práce splňovat, aby byly uznané. Do toho jsou ještě žáci hodnoceni **za práci v hodině, pravidelná měsíční online opakování ve Formsech** (pojatých ale jako cvičení a ne test) a zkoušení (které ovšem od dalšího pololetí rovněž zrušíme). Za občanku se plní úkoly obdobné. Takže to až taková legrace není...

Systém hodnocení je pak velmi prostý: zvládnul jsi to / jsi na cestě to zvládnout/ nezvládnul jsi to. Nic víc. Nic míň. Abychom se opravdu vyhnuli klasickému známkování (kromě vysvědčení), i v bakalářích jsme tento systém přenesli do písmenek: A / X / N. V celém systému hodnocení se nachází množství bonusů, kterými si každý pracovitý zájemce může vylepšit finální skóre.

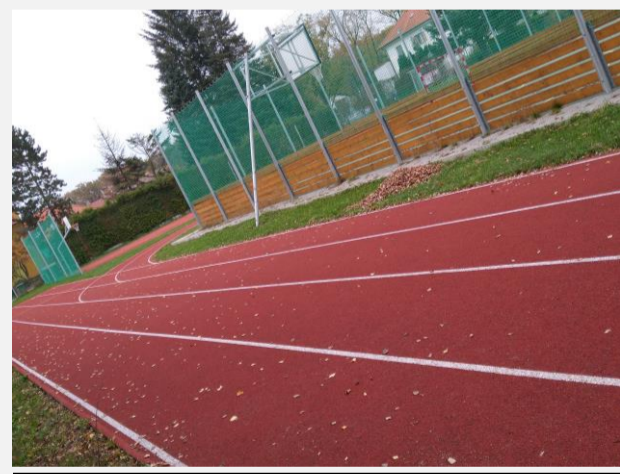
A jaké jsou výsledky po prvním čtvrtletí? Za dějepis má 7.B **87% úspěšnost** (navzdory stíženým podmínkám distanční výuky), za občanku pak dokonce **95%**!

A jaký je názor 7.B po prvním čtvrtletí na formativní hodnocení? Dobrovolníci mohli vyjádřit svůj názor v krátkém kvízu:

100% dotázaných se shodlo, že jim zavedení formativního hodnocení vyhovuje

55% uvedlo, že by ho zavedli i v jiných předmětech, 33% by ho zavedli v některých, resp. by jim to nevyhovovalo.

Terka Šmídová to vysvětluje: „Kdyby se zavedlo formativní hodnocení i v jiných předmětech, tak by mi to nevyhovovalo, též by mi nevyhovovalo, kdyby se nezavedlo. Vyhovují mi obě formy hodnocení. Ale v češtině bych byla ráda, kdyby se zavedlo.“

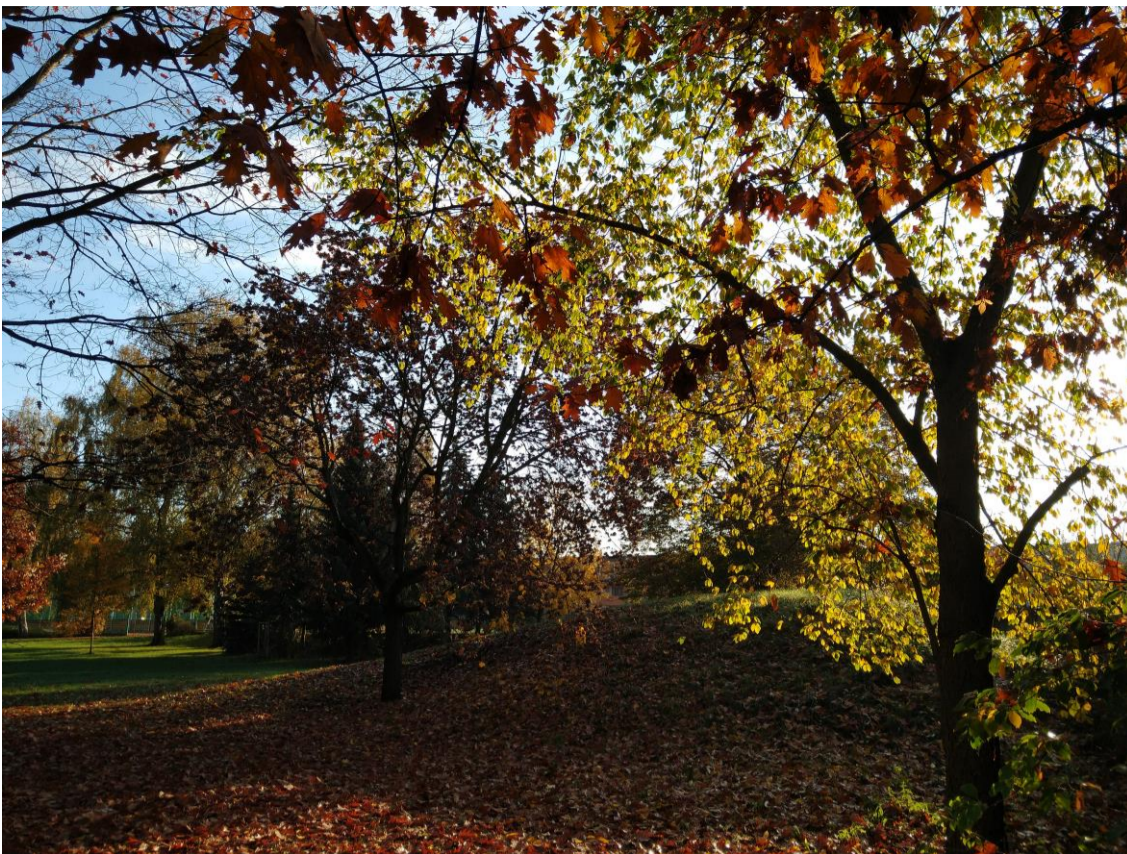
Zajímavosti ze 7.B

Co by si 7. B vybrala, kdyby měla volit mezi...

1. Kočka, nebo pes? **PES!**
2. Romantické, nebo akční rande? **AKCE!**
3. Sedět doma, nebo vyrazit ven s kamarády? **JDU VEN!**
4. Autem, nebo pěšky? **AUTEM!**
5. Co bylo dřív, slepice, nebo vejce? **VEJCE!**

Nejobávanější předmět je... **ČEŠTINA!**

Nejoblíbenější předmět je... **ANGLIČTINA!**

INSPIRATIVNÍ LIDÉ PRO 7.B

Říjnový úkol na občanku měl zdánlivě jednoduché zadání – vytvoř krátký medailonek o někom, kdo je pro tebe důležitý, inspiruje tě, je tvým vzorem. Sešlo se mi ohromné množství nesmírně kvalitních, občas téměř dojemných prací – nejenom ze 7.B, ale i z ostatních tříd. Jako otci dvou běsnících blondáto-zrzavých bestii mě potěšilo, že kromě herců, sportovců, hudebníků, youtuberů a dalších celebrit se mezi těmito osobnostmi ve velké míře vyskytovali i rodiče, prarodiče či sourozenci.

Oliver Novák: Táta

„Můj táta mě inspiruje, líbí se mi na něm, že umí všechno vyřešit. Pokud si neví rady, tak je trpělivý a věnuje čas tomu, aby danou věc rozlousknul. Když spolu něco děláme, podporuje mě, povzbuzuje a věří mi. Rád s ním sportuji, jezdím s ním na kole, plavu, běhám, vytvářím různé věci. Je s ním moc zábavy a já se s ním moc nasměji. Pokud se k nám přidá ještě můj bratr Patrik, tak to stojí za to. Rádi spolu trávíme čas. Minulý týden absolvoval těžký závod Czechman, kde se plave 2 km, jede na kole 90 km a běží 21,5 km. Byl jsem tam s ním a podporoval ho. Dobíhal jsem s ním do cíle tohoto závodu. Mám ho moc rád, jsem pyšný, že je můj táta.“

Ema Poláčková: Táta

„Vybrala jsem si svého tátu, protože je to jedna z mála osob, která mě inspiruje. Dám vám příklad, nějaký malíř, zpěvák, youtuber, spisovatel a další mě také inspirují, ale nesouhlasím s mnoha věcmi, které dělají. Mám ráda to, že když mám odlišný názor na danou věc, snaží se ho pochopit a nevnucuje mi ten jeho a respektuje ho. Obdivuji ho za jeho respekt k ostatním, klid ke stresujícím situacím, který bych já potřebovala. Inspiruje mě také v tom, že se snaží být co nejvíce pozitivní. Mohu se na něj obrátit s jakýmkoli problémem, vyřešit potíže je s ním hračka. Pochopila

jsem, že nějaké naše hádky byly fakt zbytečné a o blbosti. A postupem času, kdy stárnu, si celkově s tebou a mamkou rozumím čím dál víc. Jsem ráda, že tu pro mě vždycky budete.“

Pochopila jsem, že nějaké naše hádky byly fakt zbytečné a o blbosti.

Ema Poláčková o vztazích k rodičům

Agáta Hlaváčová: Milada Horáková

Milada na vysoké škole studovala práva a hned po ukončení studia se začala zasazovat za ženská práva. Měla několik povolání, byla právnička, politička, feministka a národní demokratická socialistka. Roku 1950 se stala obětí justiční vraždy za vykonstruované spiknutí a velezradu během komunistických politických procesů. Milada byla jediná žena, která byla popravena v rámci těchto soudních zařízení. Vstoupila do ženské národní rady. Zvažovala studium medicíny, ale otec ji spíše doporučil právnickou fakultu na Univerzitě Karlově a tak dala na otce. Ve svých 22 letech těžce onemocněla

spálou, ale díky svému mládí nemoci nepodlehla a přežila. Vzala si za manžela zemědělského ekonomu Bohuslava Horáka, s kterým měla dceru Janu.

Milada Horáková byla silná žena, která se nebála říci svůj názor a nemyslela jen na sebe. To je důvod, proč jsem si ji vybrala. Podle mě byla Milada Horáková popravena zbytečně,

měla sloužit jako odstrašující případ, pro lidi, kteří bojují za svobodný projev názorů? Milada byla velice chytrá a zastávala se žen samozhivitelek. Inspiruje mě tím, že byla sama sebou a nesnažila se být někým, kým není. Na Netflixu vyšel nový film Milada a určitě se na něj kouknu. Milada Horáková byla velice zajímavá a výjimečná. Taková malá zajímavost: Milada se podílela na vzniku českého časopisu Vlasta

Psi z Bosny potřebují domov, doma je čeká pouze smrt

TEDDY, přátelský, veselý psí chlapeček, kterému jako štěňátku někdo uřízl kus levé přední packy. Což ho ale nijak neomezuje radovat se ze života. Nyní vyhlíží svůj milující domov a sní o lásce a péči člověka. Je to přátelské, kouzelné stvoření, které vám bude skvělým partákem. (zdroj textu a foto: Facebook)

Ahoj, jsem Blacky, dva a půl roku stará fenka s divokým rodokmenem a čistou duší, která se neměla dožít ani prvních narozenin. Má jediná „vína“ spočívala v tom, že jsem se narodila v Bosně. Ač se to zdá neuvěřitelné, že v Evropě roku 2020, pár set kilometrů od České republiky, může být situace tak katastrofální a nehumánní, je to smutná pravda. V Bosně jsou tisíce a tisíce toulavých psů, o které se nikdo nestará. Jsou často mučeni, trápeni nebo odsouzeni k smrti hladem, v minovém poli nebo v psích táborech smrti. Zatímco v útulcích v ČR psi mají péči a čekají na nový domov, v bosenských táborech mí čtyřnozí druzi čekají pouze na smrt, často bestiální a zcela zbytečnou. Ani já už po tomhle světě neměla běhat...

Ale měla jsem štěstí, když mě objevila organizace dobrovolníků a lidí s velkým srdcem, World of dogs, zachránila mě, postarala se o mé zdraví a následně mi sehnala nový domov. Jen po Pardubicích se nás prohání už 6 Bosňáků! Pomoci nám můžeš i Ty – stačí jít na facebookovou stránku **Psi z Bosny potřebují domov**. Ne, nemusíš si hned některého z nás (i když jsme skvělí!) brát domů, můžeš nás jen sdílet a tak pomoci, aby si nás všiml někdo jiný, můžeš nám poslat konzervu či teplý polštář do psího hotelu, který naše organizace má v Bosně, můžeš poslat finanční dar nebo si některého z nás adoptovat virtuálně, pokud nemáš doma prostor.

S láskou a vděčností Blacky, fena, která neměla žít...

„Na světě není hlad proto, že bychom nedokázali nasycit chudé, ale protože nedokážeme nasycit bohaté.“ Myšlenku svaté matky Terezy našla Terka Šmídová

Reportéři 7.B v předních liniích

Jedním z důležitých prvků v občance je aktivní zájem o své okolí. Nežijeme v bublině ani na izolovaném ostrově a měli bychom sledovat, co se děje kolem nás, a na tomto dění se i aktivně podílet. Dále jsou příklady dvou zpráv, které přinesli žáci 7.B na začátku školního roku.

Mercedes představil koncept vodíkového tahače. Nese název Mercedes-Benz GENH2 Truck. Na jediné nabití dvou nádrží o kapacitě 40 kg ujede tahač až 1000 km. Muže uvést až 25 tun nákladu. V tento moment je GENH2 pouze technologický koncept. Do produkční verze by se měl ještě změnit. Automobilka si představuje plně sériovou produkci kolem roku 2025. Mercedes-Benz GENH2 Truck se mi po vizuální stránce hodně líbí. Motor poháněný vodíkem je velký pokrok, aby se neničilo ovzduší planety. Vozy na vodík mám oblíbené, ale jsou draží než obyčejné auto. Je potřeba mít dostupnější vodíkové pumpy. **(Žák si nepřál uvést jméno, kráceno)**

Ve středu 9.9.2020 se konal běžecký závod ze seriálu Kunětická devítka. Vznikla v roce 2014. Za vznikem závodu stála myšlenka uspořádat sportovní akci, jež by zajišťovala pravidelné sportovní vyžití od jara do podzimu v blízkosti Pardubic a byla by zasazena do krásného prostředí okolí Kunětické hory. Běžecký pohár je určen všem věkovým kategoriím od školní mládeže až po seniory. Závodník si může vybrat ze dvou okruhů. Kratší měří 4,5 km a je určen pro méně pokročilé běžce. Hlavní okruh měří 9 km a nabízí dlouhé rovinky, terén, úzké cestičky, i náročný výběh po schodech na Kunětickou horu a rychlý seběh následovaný cílovou rovinkou. Tato akce mě velice baví, protože mám velice rád sportování, zejména běh v členitém terénu. Je zde velmi přátelská atmosféra, většina běžců se navzájem velice dobře zná. Při závodě se navzájem podporují. Závodů se již druhou sezónu účastním spolu se svým bratrem a otcem. Často s námi také jezdí mamka, která nám fandí a podává při závodě i po doběhu nápoje. Líbí se mi, že se závodů účastní i podobně staré děti, se kterými mohu měřit své síly a soutěžit s nimi. Až mi bude 15 let, troufnu si na devítí kilometrový závod. **(Oliver Novák, kráceno)**

The Paradox Of Our Age

We have bigger houses, and smaller families
more convenience, but less time
we have degrees, but less sense
more knowledge, but less judgment
more experts, but more problems
more medicine, but less healthiness.

We have been all the way to the moon and back,
but have trouble crossing the street to meet the
new neighbour.

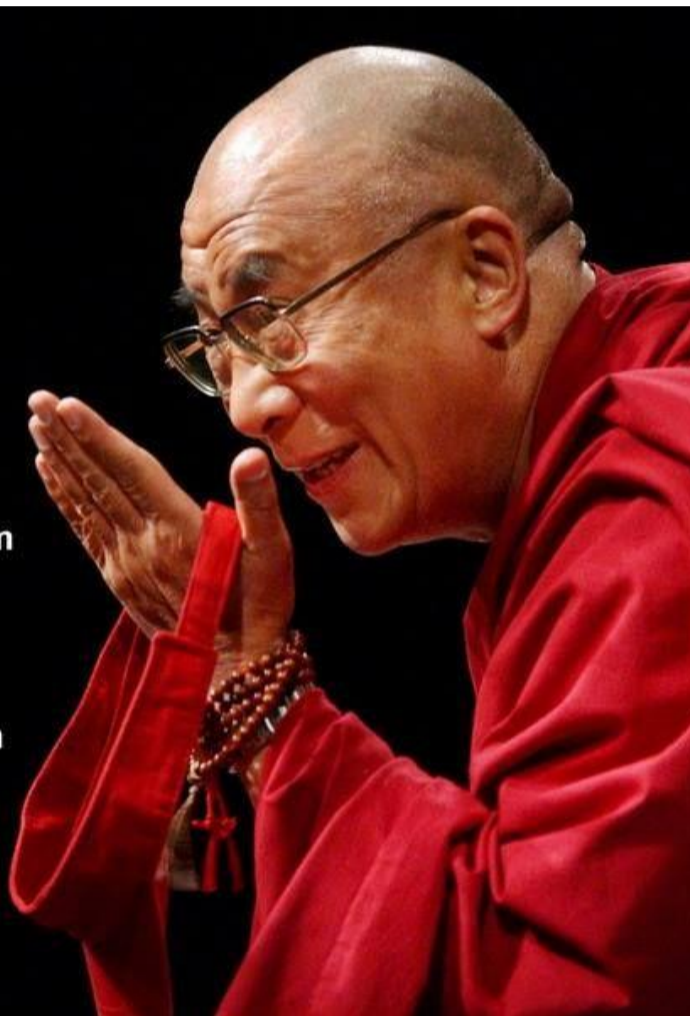
We built more computers to hold more information
to produce more copies than ever, but have less
communication.

We have become long on quantity, but short on
quality.

These are times of fast foods, and slow digestion
tall man, and short character
steep profits, and shallow relationships.

It is a time when there is much in the window,
and nothing in the room.

DALAI LAMA

Text k hlubokému zamyšlení, kterým jsme otevřeli první hodinu psychologie v 7. ročníku. Ačkoliv je text v angličtině, naši sedmáci neměli problém s jeho přeložením. S jeho porozuměním je to už věc jiná. Přesto jsem měl ze závěrů našich lekcí pocit, že někteří mají hlubší vhled než mnoho dospělých.

„Usměj se, nadechni se a krácej pomalu.“ Thich Nhat Hanh, vietnamský buddhistický mnich a mírový aktivista, autor mnoha knih

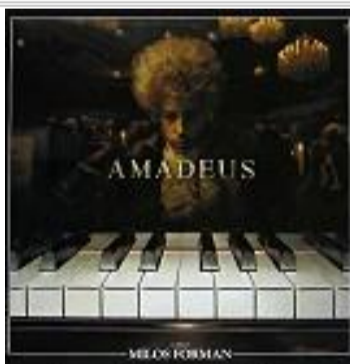
Recenze filmových klasik

Ema Poláčková: Amadeus

Příběh začíná pokusem o sebevraždu starého muže. Následně ho převezou do ústavu pro choromyslné, kde muže začne zpovídat kněz. On se knězi svěřil, že byl dříve dvorním skladatelem Josefa II. ve Vídni. Jmenoval se Antonio Salieri. Postupně mu začíná vypravovat svůj životní příběh, ve kterém hraje hlavní roli génius Wolfgang Amadeus Mozart. Například popisuje, že zatímco on si jako malý chlapec hrál se svými vrstevníky, Mozart hrál už v pěti letech císaři a skládal vlastní hudbu. Když se poprvé potkají v dospělosti, Salieri je uchváten Mozartovou hudbou, ale pohoršen jeho chováním. Antonio žárlil na Amadea, protože nedokázal

pochopit, že bůh obdařil nevychovaného mladíka tak nesmírným talentem. Na oko se s ním přátelil, ale ve skutečnosti mu škodil. Když zrovna Mozart neskádal, tak chodil po večerech na různé zábavy a nebránil se alkoholu a k tomu užíval různé léky. Protože odmítal většinu nabídek, přestalo se mu ve Vídni dařit a odstěhoval se do Prahy. Tam ale ve svém životním stylu pokračoval. Po čase se ale vrátil zpět do Vídně, kde jako velmi mladý a v chudobě zemřel. Pohřben byl v hromadném hrobě.

Pokud jde o film, tak se nedivím, že dostal tolik Oscarů. Miloš Forman si to jednoznačně zasloužil. Z hlediska postav mě zaujal Mozart, protože ukázal, že i génius může mít spoustu chyb. Líbilo se mi, ale i jakým

způsobem Salieri vyprávěl celý děj. Zajímavé také bylo, že v tehdejší době byl úspěšnější Salieri, ale v dnešní době lidé znají hlavně Mozarta (kvalita se prokáže časem). Film trval tři hodiny, ale stálo to za to.

Terka Füllová: Poslední mohykán

Film pojednává o boji posledních příslušníků kmene Mohykánů Unkase, Chingachgook a jeho adoptivního syna Sokolí oko. Děj se odehrává za francouzsko-anglické války kdy jsou naši hrdinové pomalu do tohoto konfliktu vtaženi. Válka je vedena na severoamerickém území, a proto se jí účastní i různé indiánské kmeny a osadníci z Evropy. Unkas, Chingachgook a Sokolí oko doprovází dcery plukovníka Munroea do pevnosti Fort William Henry. Postupně se mezi Sokolím okem s dcerou plukovníka Munroea Corou rozhoří vášnivý cit. Přes útrapy války se podaří Coře a Sokolímu oku zachránit si život a utéct do bezpečí. Bohužel mladý Mohykán Unkas nepřežije střet s nepřátelským příslušníkem indiánského kmene Huronů Maguou. Otec Unkase jeho smrt pomstí a Maguu zabije. Tím že Chingachgook přišel o syna, se bohužel stal posledním Mohykánem.

Tento film jsem si pustila na doporučení rodičů, kterým se velmi líbil. Ve filmu byla použita nádherná hudba Enrica Morriconeho, která dodávala filmu romantickou atmosféru. Příběh lásky a odvahy mě velmi zaujal. Líbila se mi statečnost a odvaha Unkase, Sokolího oka a Chingachgooka. I když byl příběh filmu docela smutný a drsný skončil na jednu stránku dobře. Navíc se mi moc líbila příroda, kterou tento film zachycoval. Snímek bych doporučila každému ke zhlédnutí, protože pojednává o důležité události Amerických dějin.

(Zdroje obrázků: csfd.cz)